

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 18.

Tiende Session.

6te Møde.

Torsdagen den 8de October.

(Fortfat.)

Grundtvig (fortsat): En anden Bemærkning maa jeg gøre derved, at Overgangstiden er bestemt i § 98 for de Fremmedes Forrettigheder, som vel ikke beskrives her, men som idetmindste for en Deel have bestaaet i, at den, der havde gjort, hvad man kalder Mesterstykke i den alleruleste tydske Kavnefrog, kunde komme herind til Kjøbenhavn og uden videre nedsette sig som Mester, uden at gøre nogen Duellighedsprøve, men at dersom der kom en Mester fra Odense eller Aalborg eller nogen anden dansk Kjøbstad til Kjøbenhavn, saa kunde han ikke, om han havde været nok saa længe Mester, og aflagt nok saa mange Duellighedsprøver, som Folk trindtomkring vare vel fornøiede med, blive Mester i Kjøbenhavn, uden at han skulde anvende, jeg veed ikke hvorlænge, jeg troer endog det var et Par Aar derpaa, men ialtsald skulde han aflægge ny Prøve og have nye Bekostninger. At en saadan Forrettighed for de Fremmede ligeoverfor Landets egne Beboere skulde indrømmes et Dieblit længere, det synes mig dog saa urimeligt, at jeg ikke kan begribe, hvorledes man kan tage fat paa en Lovgivning, der skulde gøre en forbedret Indretning i Næringsdriften, uden strax at give de Indfødtet idetmindste lige Ret med de Fremmede.

Bregendahl: Det vil af den Discussion, som har fundet Sted angaaende Handelen udenfor Kjøbenhavn, fremgaae, at det forhol-

der sig saaledes, som jeg under Sagens tidligere Behandling forleden Aften fremhævede, men som den ærede Forfatter af de tidligere Forslag vilde modstige, at Lovforslaget ikke opretholder Kjøbmandshandelen udenfor Kjøbenhavn i den Tilstand, hvori den efter den bestaaende Lovgivning er, men at man efter Lovforslaget vil indfrænke den ved at indføre Adskillelsen mellem Grosferere og Detaillister; jeg skal derfor ikke gaae videre ind derpaa, men jeg skal blot, forsaavidt den ærede Minister under Forhandlingerne igaar fremhævede, at det af oekonomiske Hensyn var vigtigt at indføre denne Adskillelse, tillade mig at udtale, at naar han vil undtage Kjøbenhavn, hvor Adskillelsen har fundet Sted før, og naar han vil undtage de tre Byer, som han selv nævnte, nemlig Helsingør, Aalborg og Odense, hvor Bruget af Grosfererbevillingerne er fremkaldt derved, at der er særegne Indfrænkninger i Laagsartiklerne for disse tre Byer, saa vil han vistnok finde, at hvad der af disse 11—12,000 Rdlr., som han meente det var saa nødvendigt at bevare, indkommer fra samtlige de andre Byer tilfammen, er saa lidt, at det har aldeles ingen Betydning i oekonomisk Henseende, maaskee høist 500 Rdlr. Det blev ogsaa før fremhævet af den ærede Rigsdagsmand fra Christianshavn (A. Sage), som sidder her i Nærheden af mig, hvorledes det medfører endeel Indfrænkninger i den nu bestaaende Handelsfrihed, naar § 50 undtager en heel Deel Ting som Gjenstande for Kjøbmandshandelen; det vil derefter næsten ikke være muligt, at der i Ordets virkelige Forstand kan drives Handel med de der nævnte Gjenstande alene, thi vedkommende Handelsdrivende ville nok kunne komme til at indkjøbe disse Gjenstande, men de ville vanske-